

בחזרה מברלין - רשמי מסע של קבוצת התיאטרון מעכו

סמדר יערון מעיין מדריכה קהל גרמני במוזיאון בוילה ואנזה

מגיעה לשם עם קבוצת הצופים הגרמנית היא אומרת להם "שכאני עומדת ליד הארון הזה ומסתכלת על הבד הצהוב, אני אומרת לעצמי: הכוכב שלי נמצא שם אבל אם אני פה והכוכב שלי שם אז אני מודה לאלהים..." אנשי המוזיאון מוזכרים למעין שגם להם יש ארון וכוכב עם כוכב אחר, ומעין מאשר שגם המדריכה ולמה? סמדר, המספרת לגרמנים על הארון הישראלי, אומרת להם "אצלנו ביורקאל יש רק כוכב אחד ואילו לכם יש הרבה".

גם לאולמות האכזריים בעכו, שם מתרחשים חלקים תיאטרוניים נועזים וקשים לעיכול, לא היה קשה למצוא בברלין חללים תחליפיים אותנטיים שכאלו המתנו להצגה הו כבדי להעניק לה את

לפני כחדשיים חזרו חברי המרכז לתיאטרון עכו מפסטיבל ברלין עטורי שבחים. שלשה חודשים הם היו שם עם ההצגה "ארביט מאסט פרי".

אילנה ב.מ.

ומאוזני הם אנשי המרכז הלימודי של "בית לחמי הגטאות" ועובדי המוזיאון. הפעם התפקידים התחלפו: הילד שינק במשך שלש שנים מהורי ומדריכו הרוחניים, את טראומת העבר, את הסיט הקולקטיבי, ממנו יצר יחד עם שותפיו השחקנים עבודה תיאטרונית חריגה בעוצמתה ובצורתה, מספר תודותיו משם, הם שחזרו וסיפרו ללא לאות באו הפעם להאזין לפגישת הבן עם אתר הטראומה, או במילים פרוזאיות יותר - לשמוע רשמים מפסטיבל ברלין.

"האשימו אותנו שנסענו לגרמניה כדי לנקות את המצפון הגרמני. מה שקרה בפועל שגילינו שמצב ההתחקה אצלם הוא הרבה יותר חמור ממצב ההתחקה אצלנו. בשכילים ההצגה היתה מאד מאד קשה בקטע של המסדרון כאשר השחקנים שואלים את הצופים מה אתה יודע על השואה, מה אתה אומרך להצגה הזו, למה באת, מה שמעת בבית על הנושא וכ'ו, וכ'ו. מצאו עצמם חושפים לראשונה את הבושה המשפחתית. בחורה שסיפרה שאבא שלה השתתף בשבירת החלונות בבית הכנסת הגדול בלייל הבורלה וידעה לספר פרטי פרטים, ומד שני, מקרה של בת, שבאה להצגה עם אמא ושמעו אותה בפעם הראשונה מדברת על עצמה באותה תקופה. או צופה צעיר שסב אחר שלו היה נאצי ואילו השני יהודי. או בקטע "ההורכה" במוזיאון כאשר זלמה (סמדר יערון מעיין) פונה לגרמנים ושואלת אותם "שירות: מה היטלר אמר לכם? שיש לכם עיניים כחולות ושער בלונדיני...".

וראית ישראל איך אנשים מורידים את הראש ולא יודעים היכן להסתיר את העיניים הכחולות. התחושה שאנחנו קיבלנו היתה שהם בסיטואציה בלתי אפשרית מבחינה רגשית. הצעירים שם במצוקה עצומה ואני כמוכן לא עושה איתם תחרות מי במצוקה גדולה יותר אבל אני בהחלט מרגיש שאני מול הצעיר שם נמצא באותה סירה בדיוק, אלה שתי תחנות קצה, אני פה והוא שם אבל שנינו נפגענו מאותו ענין.

שאלתי את מעיין כיצד ניתן היה להעביר הצגה כל כך מורכבת מבחינת חללי ההתרחשות שלה לארץ אחרת. ההצגה (למי שעדיין לא ראה ולא שמע), מתרחשת בחלקה הראשון במוזיאון של "לחמי הגטאות", "באילר" מסלול הריכה אבל מאד פרובוקטיבי כמו שתוארונו טוב צריך להיות וכמו שסמדר ברמתה של זלמה עושה זאת כשהיא יורה בנו היצים דקים ונוקבים של אירינגי עצימת. מסתבר אפא, שיליה ואנזה המפורסמת, (שם תוכנן "הפיתרון הסופי"), הפכה לאחורונה למוזיאון. ולהפתעת הקבוצה התיאטרונית, הכל "חיכה" להם שם מן המוכן "הארגון התיאטרוני הפנימי של המוזיאון מסלול התמונות, חלוקת החריים - זלמה דמיון מרהים למוזיאון לחמי הגטאות וכשנכנסנו, מספר מעיין, "אמרנו ואז אנחנו לא צריכים לעבור קשה, הכל נמצא פה. אבל", מסיף מעיין, "יש שם משהו שב'לוחמי הגטאות' אין. יש שם ארון וכוכב עם עשרות מטרים של בד צהוב עם טלאים שעור לא השתמשו, וכשולמה/סמדר,

בפני קהל מורה ומעריב גרמניה ומכל רחבי אירופה, הם העלו את הטראומה עירומה, תרתי משמע, על השלחן. סה"כ 26 הצגות. הנסיעה - שלושה כריכוב ציבורי, בניסיונות סחטנות של המומס (תמיכה כספית תמורת אי נסיעה), וכניסיונות, שמעין במאי ההצגה ומנהל הקבוצה התיאטרונית מעכו, שם תחת הכותרת "לא לנסוע בפולקסווגן" - היתה עבורם מסע מאלף נבנכי הוכרו הקולקטיבי. עבור הגרמנים - חריה למחוחות אפלים ומדחקים, אם לצטט מרברי עיתונאי גרמני שכתב "מעולם לא הצליחה קבוצת אמנים ודה לחזור לנבכי נשמתנו - הנפש והתאומה".

פסטיבל ברלין הינו ארוע תרבותי גדול וחשוב המקיף תחומי אמנות רבים: קולנוע, מוזל, אמנות פלסטית וארועים מיוחדים. השנה הקדיש הפסטיבל את הארוע המיוחד לעולם התרבות היהודית. זה היה ארוע ענק שנשמך מינואר ועד אפריל וכלל תערוכה גדולה. כעשרים קהילות יהודיות הציגו אוצרות המסורת והתרבות היהודית במוזיאון "מרטי גרופיוס באו". על רקע אלפיים שנות תרבות, בלט הביתן הישראלי בחילוניותו. הביתן הישראלי כלל תערוכות צילום, ארועים ספרותיים וכמובן גם את ההצגה, שהיתה ארוע חריג בפני עצמו.

"רק היום, אני יכול לומר בוודאות כמה חשוב היה להצגה להגיע לגרמניה, ובדיעבד, אני מבין שלתהליך יצירת ההצגה זהו היו שני חלקים: החלק הראשון שנוצר כאן ב'לוחמי הגטאות' ובעכו, החלק השני שנקרא 'גרמניה' והיום אני יודע שההצגה הו היתה חייבת לעבור את המסלול הזה ורק איתו העבודה על ההצגה השלמה".

הדובר הוא רוד מעיין, במאי ההצגה "ארביט מאסט פרי" ומנהל הקבוצה התיאטרונית מעכו,

BEGINN 18.00 UHR

ABLAUF:
Beginn Teil I
18.00 Uhr Ausstellungshalle am Martin-Gropius-Bau
Nach ca. 1 1/2 Stunden Bustransfer
zum Brauereigenössle Saarbrücker- / Ecke Straß-
burger Straße (Frenzauer Burg)
Dort Teil I / Ende ca. 23.00 Uhr
Beide Teile ohne Pause.
Nächste U-Bahn-Station für die Rückfahrt:
Ross-Luxembourg-Platz bzw. Senefelder Platz

ANMERKUNGEN:
Der Bustransfer zwischen den Spielstätten ist
Bestandteil der Veranstaltung. Individuelle Fahrt ist
nicht möglich.
Bestandteile sind nicht nötig.
Hebräisch-Kennnisse sind nicht nötig.
Wir empfehlen robuste Kleidung und Schuhe.
In Teil II nimmt der Zuschauer an einem Sabbat-
Abendessen teil. Die Kosten hierfür sind im Eintritts-
preis enthalten.

ציוד האחורי של כרטיס כניסה להצגה
בפסטיבל ברלין, ובו הוראות לצופים
איך להתלבש ולהתנהג

העיתון

המו"ל: קול המון בע"מ
עדו 1, מעלות
עורך: רענן סלומון
מנהל שיווק: אילי מלך
מקצבת ומודעות: רח עדו 1
ת.ד. 1013 מעלות 24952
טל/פקס: 04-978912
הדפסה: דמוס "דבר"
רח שניקין 45 תל-אביב

אין העיתון אחראי לתוכן המודעות,
אחראיות לתוכן המודעות היא של המפרסם בלבד.

ביטוח סוכנות ביטוח

בן-זריהם פרוספר

- ★ ביטוח אלמנטרי וחיים
- ★ ביטוחי מנהלים
- ★ ביטוחי בריאות וביטוחים סיעודיים

17 שנות נסיון

מרכז מסחרי מעלות טל. 979222, 979386
מען: כפר ורדים טל. 975007

עיריית כרמיאל

מודיעה:

כוננת עובדים בשידוחים חיונים - גימ, ביוב, חשומל

כוננת שישי-שבת: 7-8.8.92
מים: אלכס פינגוט, טלפון 985669
חשמל: מיכאל יוסף, טלפון איתורית 306666, מספר מנוי 23304

כוננת ימי א'ה' 9-13.8.92
מוקד לקבלת הודעות בין השעות 16.00-21.00 בטלפון 987961
הערה: הכוננות נועדה לספל בתקלות אשר מתרחשות ברושת הרבים

כרמיאל - רואים עתיד